A°. 1833. **N°. 20.**

ZONDAG DEN 10den MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PARAMARIBO, 9 *Maart* 1833. (*Extract uit het Londensche Dagblad* the Guardian and Public Ledger, *van den* 19den *Januarij ll.*) De ministers van Zijne Majesteit zijn wederom van gevoelen veranderd, omtrent het aanhouden van de hollandsche schepen. Eenigen tijd geleden, is er een kabinets-order (*order in council*) uitgekomen, inhoudende, dat schepen onder hollandsche vlag, die aan bederf onderhevige ladingen aan boord hadden, zouden worden vrijgelaten, en hunne reis mogen vervolgen; ook werd het aan schepen met beschadigde ladingen toegestaan, dezelve te lossen, en in sommige gevallen geoorloofd, desniettemin hunne reis voort te zetten. Nu schijnt het, dat men te veel zachtheid in deze orders gevonden heeft, en dien ten gevolge, is heden eene officiële kennisgeving aan de kooplieden dezer stad gedaan, inhoudende het besluit, dat geene hollandsche schepen in welke omstandigheid ook, zullen worden losgelaten. De *Guardian* heeft in der tijd de kooplieden gewaarschuwd, om niet te veel vertrouwen te stellen in de voormelde kabinets-orders; doch niemand kon denken, dat die orders zoo spoedig weder vernietigd zouden worden.

Uittreksel uit de Demerarysche Courant van den 25 *Februarij* 1833. Het bestaande geschil tusschen Holland en Belgie is nog niet ten einde gebragt, alhoewel Lord Palmerston, met zijne gewone schranderheid (!) weder tot grondslag heeft trachten te nemen, het door hem zeer geliefd stelsel van bulderende (fulminating) protocollen.

Tot eindelijke schikking van de hangende kwestie, zijn door den Koning van Holland de volgende punten voorgesteld; punten welke om derzelver matigheid en regtvaardigheid, door elk gouvernement, met uitzondering van het tegenwoordig Engelsch en Fransch kabinet, naar waarde zouden erkend worden; dat men die voorstellen zelve beoordeele:

»De vrije scheldevaart, met heffing van matige regten.

»De vrije doorvoer op de Rhijn en de Maas, met betaling van regten berekend naar het tarif van Mentz.

»De betaling door Belgie van ƒ8,400,000 voor haar aandeel in de nationale schuld, met verdere verpligting tot de voldoening van het overig verschuldigde.

»Het op den voet van vrede brengen van het Belgisch leger, met belofte aan de zijde van Holland, om evengelijk te handelen.

»De ontruiming, drie weken na de bekrachtiging van het verdrag, van de forten langs de Schelde, en de beslissing der Luxemburgsche kwestie aan de uitspraak der vijf mogendheden, en de confederatie over te laten."

Alhoewel deze punten de grootste edelmoedigheid en matigheid kenschetsen en niettegenstaande dezelven, wat de hoofdzaak betreft, geenszints afwijken van die voorstellen welke vroeger op zoo eene honende wijze behandelt zijn, zal echter de lage en verraderlijke handelwijze, zoo blijkbaar tegen den Koning van Holland in den tegenwoordigen strijd aan den dag gelegd het niet gedogen, dat die in derzelver juiste en hooge waarde opgenomen zullen worden.

Volgens berigten uit Belgie, zoude de Koning van Pruissen, daartoe herhaaldelijk aangespoord door de duitsche confederatie, op het punt staan van een meer actief deel te nemen in de geschillen tusschen Holland en Belgie. Men meldt tevens van een voorstel om Belgie met de Duitsche confederatie te vereenigen, en Leopolds titel van Koning tot die van Groot-Hertog te veranderen.

ADVERTISSEMENTEN.

De Majoor Kommandant der Schutterij, brengt bij deze ter kennis van het algemeen, dat de lijsten bevattende alle personen dewelke ter betaling van Contributie voor de Schutterij, over het lopende jaar zijn aangeslagen, van *heden* tot den vijf en twintigsten dezer maand. bij den Kapitein Kwartiermeester H. BENJAMINS ter visie van de daarbij belanghebbende liggen, kunnende de geene welke oordeelen op te hooge Contributie te zijn gesteld, hunne bezwaren vóór den *vijf en twintigsten* dezer maand, in geschrifte bij voornoemden Kwartiermeester inleveren, terwijl de beslissing over de alzoo ingeleverde bezwaren daarna aan de beoordeeling, der door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal te benoemen zijnde Commissie van Doleantie, zullen worden onderworpen.

Paramaribo den 8 *Maart* 1833.

De Majoor Komm der Schutterij,
P. FIERS SMEDING.

TRANSPORTEN.

(9625) Den 20sten Februarij 1833. ALEXANDER SALOMONS, Vendumeester, aan FREDERIKA van CLETON, van het Huis en Erf, aan de *Ponteiwerf Straat*, La. D. No. 62; aangekomen hebbende den Boedel H. M. DIETTEKER.

Den 22sten. Den Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, aan A. de RANDAMIE, van de verlatene Plantagie *Charlottenburg*, aan de *Paramarica Kreek*, aangekomen hebbende F. F. HEIJFELD.

Den 26sten. De Ambtenaren provisioneel belast met het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen dezer Kolonie, als beheerende den Boedel JOHAN HENDRIK THIELMEIJER, aan E. U. THIELMEIJER, voor 5/16 aandeel in het Huis en Erf, aan de *Hof Straat*, La. D. No. 754.

Den 6den Maart. D. B. DE MESQUITA, aan J. P. TAFARES, van de Huizen en Erven aan de *Keizer Straat*, La. A. No. 36 en 39.

Idem. J. P. TAFARES, aan D. B. DE MESQUITA, van de helfte der Plantaadje *Rijnsfort*, gelegen aan de *Warapper Kreek*, bekend in divisie La. G. No. 39.

Idem. J. P. TAFARES, aan ADRIANUS CATRIELS, van het Huis en Erf, aan de *Keizer Straat*, La. A. No. 36.

Paramaribo den 7 *Maart* 1833.

WENTHOLT,
Adj. Griffier.

WIJKMEESTEREN van Wijk La. D. 1e. gedeelte, zullen op den 18den Maart aanstaande, een aanvang maken met de jaarlijksche omschrijving, der in hunne Wijk wonende vrije Personen, ingevolge Publicatie dd. 5 Maart 1828.

Paramaribo den 10 *Maart* 1833.

C. L. G. LINCKERS.
J. NUNES.

(8137) N. L. BRAAM, Exploicteur bij het *Geregtshof der Kolonie Suriname*, zal op Vrijdag den 15den Maart 1833, des morgens *negen* uren, ter Kastelenije van welgemeld Hof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Ambrose, Klaartje, Frederica, Maria, Christiaan* en *Charles:* aankomende PLANTINA VICTORINA GELDERLIN, geb. CONCRIS.

Paramaribo den 9 *Maart* 1833.

(8150) Verkoop bij Executie, ten overstaan van den Wel Edelen Heer JAN BARTELT LUDOLF TEN BEHM WENTHOLT, Adjunct Griffier bij het Geregtshof te *Suriname:* Van twee groote Spiegels met vergulde lijsten, een Kanapé met maka overttokken, en dezelfs kleed, een Saidebord, een Mahonijhout Sopjeskelder, zeven Schilderijen, een Tafel van Inlandsch hout en vijf Amerikaansche Stoelen; aankomende J. STIERLING.

Deze Executive verkooping, zal plaats vinden op Woensdag den 13den dezer, 's voormiddags ten *negen* uren, voor het lokaal van het Geregtshof.

Het Proces-verbaal van arrest of in beslagneming, ligt ter *visie*, ter Griffie van het Geregtshof.

Paramaribo den 9 *Maart* 1833.

De Deurwaarder bij het Geregtshof te *Suriname*, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken.
ABm MOz. FERNANDES.

(8176) Wordt bij publieke inschrijving te koop aangeboden, van de Plantagie *Union* ⅓:

12 Vierkante balen schoone *KATOEN*.

De Katoen ligt in de Waag ter bezigtiging.

De inschrijvings-billetten (in dewelke de som voluit moet geschreven worden) zullen ter Griffie van het *Geregtshof dezer Kolonie* worden aangenomen, tot Dingsdag den 12den dezer, des morgens *negen* uren, als wanneer dezelven door Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo den 7 *Maart* 1833.

R. A. en J. CRUICKSHANK,
Sekwesters.

(8165) Publieke verkooping van de KOFFIJ en KAKAO Plantaadje *Tourtonne*, gelegen achter *Paramaribo*, met Gebouwen en Slaven, enz.; welke bereids den 21sten December 1831; bij de Couranten bekend gemaakt was, doch noch geen gevolg gehad heeft, zal alnu plaats hebben op Donderdag den 14 dezer, 's morgens om 9 uren; ten huize van den Vendumeester J. E. LIJONS, alwaar van heden af aan, de bewijzen van eigendom en veil-conditiën ter *visie* liggen.

Paramaribo den 6 *Maart* 1833.

D. SCHUURMAN qq.
JAN DE JAGER Ez. qq.

(8167) De bij vorige Courant van den 21sten Januarij ll., geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF*, aan de *Graven Straat*, La. A. No. 10; aankomende den uitlandigen A. VAN HASSELAAR, zal alnu zijn voortgang hebben op Donderdag den 14den Maart e. k., ten 9 uren, ten Huize van den Vendumeester J. E. LIJONS.

Paramaribo den 8 *Maart* 1833.

H. BIJLAART qq.

(8140) Js. JONGENEEL, presenteert te koop: hooge Mans Schoenen met Gespen, a ƒ3, lage dito dito a ƒ2 en gekleurde Kinder dito a ƒ1-50 voor Contant.

Mengelwerk.

EENIGE BIJZONDERHEDEN, BETREFFENDE HET LEVENSEINDE VAN *MUNGO PARK.*

De dood van *Mungo Park* heeft veel geruchts veroorzaakt te *Kano*, gelijk in het geheele middelgedeelte van Afrika. Men noemt algemeen de stad Boussa, nabij Youri, als de plaats, waar die ongelukkige reiziger het leven verloor. Kapitein *Clapperton* berigt ons desaangaande het volgende:

»Men make aan allen bekend, dat de Christenen gekomen zijn in de stad Youri, in het rijk van Yaour. Zij ontscheepten aldaar, kochten eenige levensmiddelen, als ajuin en andere moeskruiden, en zonden een geschenk aan den Koning, die hun liet verzoeken, te wachten, tot dat hij hun een' bode zou hebben toegezonden; maar zij werden bevreesd, en begaven zich weder scheep. Toen zij de stad Boussa genaderd waren, werd hun vaartuig tegen eene rots verbrijzeld, en zij vonden allen in de zee hun graf. Dit is ons als eene waarachtige daadzaak berigt, en vrede zij met ons!" Dus luidt het getrouw verhaal van *Mohammed-ben-dehman.*

Goursou, een bevelhebber der Arabieren, deelde aan den Heer *Clapperton* de volgende bijzonderheden mede:

»*Mungo Park* en zijne reisgenooten kwamen van Boussa; en, nadat zij aan den Sultan van Youri een geweer en nog eenige andere voorwerpen ten geschenke gegeven hadden, ontscheepten zij, ten einde, op de marktplaats, eenige levensmiddelen te koopen. De Sultan liet hun berigten, dat hij voornemens was, bij hen een bezoek af te leggen, en hun vaartuig met de benoodigde stuurlieden te voorzien, om hen veilig langs de rotsen heen te doen zeilen, waarmede het bed der rivier op eenigen afstand van de stad, tusschen de bergen, die haar omzoomen, bedekt is. Maar, in plaats van de komst des Sultans af te wachten, begaven zij zich in den nacht weder scheep. Bij het aanbreken van den dag een renbode den Sultan berigten, dat het vaartuig, waarop zich de vreemdelingen bevonden, tegen de rotsen verbrijzeld was geworden. Het volk was aan beide oevers verzameld, en begon met pijlen op hen te schieten; het scheepsvolk nam daarop het besluit, om het vaartuig te ontdoen van alles, wat zich op hetzelve bevond. Twee blanken wierpen zich, in elkanders armen gestrengeld, in het water; er bleven in het vaartuig slechts twee slaven over met boeken, papieren en eenige geweren. Een der boeken was met wasdoek bekleed, en is thans nog in het bezit van den Sultan van Youri."

Alle deze daadzaken waren zeer goed bekend bij den Sultan *Bello*, en hij had op zijne kaart, de plaats der schipbreuk van onzen landgenoot aangeteekend. Hij verzekerde, dat, indien die reiziger in den regentijd aangekomen ware, hij ligtelijk over de rotsen had kunnen klimmen, tegen welke zijn vaartuig schipbreuk geleden had; maar dat het water derwijze zakte, ten gevolge van de droogte, dat de scheepvaart somtijds geheel gestremd werd. Hij had een der geweren met dubbelen loop, die in het vaartuig gevonden waren, in zijn bezit gehad. *Abder Achman*, een zijner bloedverwanten, had een klein gedrukt boek, 't welk insgelijks in dat vaartuig gevonden was; maar hij was toen aan het hoofd van eene krijgsmagt uitgetrokken, en moest nog een' geruimen tijd afwezig blijven. De overige papieren bevonden zich in handen van den Sultan van Youri, die aan hem cijnsbaar was. Ik gaf den Vorst te kennen, dat hij aan den Koning van Engeland een zeer aangenaam geschenk zou doen, indien hij alle die voorwerpen konde verzamelen en aan hem toezenden; hij beloofde mij, te dien aanzien, alles te zullen doen, wat in zijn vermogen was.

Indien de papieren des beroemden en ongelukkigen reizigers wedergevonden werden, zoude men er ongetwijfeld belangrijke berigten uit kunnen opzamelen, omtrent de Kouarra, aangaande Tombuctoo en andere plaatsen, die ons door latere reizigers nog niet nauwkeurig zijn beschreven. Wat betreft de dagverhalen van *Hornemann*, men moet dezelve als verloren beschouwen, indien men zich ten minste verlaten kan op de volgende bijzonderheid, die onze reiziger van zijnen bode vernam: »Het graauw onder de Negers gaf voor, dat de vreemde reiziger gemeenschap hield met de booze geesten in de hel, en stak het huis in brand, waar hij zijn verblijf hield; 't was het huis van *Jussuf Felatah*, een zeer geleerd man, die hem tot zich had genomen. *Jussuf* kwam in de vlammen om, en alle de papieren van *Hornemann* verbrandden mede."

(*Overgenomen.*)

GROOT HOFSOUPER TE PETERSBURG.

(*Travels in Norway, Finland etc. Lond.* 1827.)

Kapitein *Jones* werd, gedurende zijn verblijf te *Petersburg*, op een Hofbal en souper genoodigd, waarbij de Keizerin Weduwe van *Alexander* voorzat, en elk' harer gasten, de tafel rondgaande, op het minzaamst toesprak. Nadat men omtrent 40 minuten getafeld had, verwijderde zij zich. Maar nu begon ook (dus verhaalt de *Engelschman*) de zeldzaamste, onverwachtste en tevens kluchtigste vertooning. Alles greep, namelijk, naar de vreemde geregten, welke de tafel oplevende. Generaals, Graven en andere Heeren, stijf van goud, pakten alles, zonder onderscheid, in hunne zakken. Zij beijverden zich, de bedienden hierin voor te gaan, welke hun weinig ontzag betoonden, en gezind schenen, hun den buit te betwisten. Binnen vijf minuten was de gansche tafel opgeruimd; zelfs de lichten waren weg. De gasten hadden mede hun best gedaan. In stede van den verblindenden luister van daar even, bevond men zich in eene duisternis, waarbij men ter naauwernood iets konde onderscheiden. Landswijze, landseere! In *Rusland* is het gebruikelijk, dat alles, wat bij een Keizerlijk gastmaal op tafel komt, den gasten in het algemeen toebehoort. Elk verlangt iets, tot aandenken aan zulk eenen dag, te bezitten; elk wordt te zijnent aangespoord, om toch eene gedachtenis daarvan mede te brengen; en, hetgeene ten hoogste onvoegelijk, inhalig, onbeschaamd *schijnt*, blijkt, bij naderen toets, uit bijzondere toegenegenheid voor den Keizer en diens Huis te zijn voortgesproten. Bij dit souper zag men, in het midden van den winter, de uitgelezenste bloemen in potten, waarvan geene weder tot de Keizerlijke trekkassen terugkeerde, maar ook geene in die van anderen overgingen: want de begeerte, om slechts ééne *bloem* te bekomen, daar aan het bezit van den *pot* niet te denken viel, vernielde de schoonste planten met woeste hand.

(*Overgenomen.*)

ANEKDOTE VAN A. H. FRANCKE, DEN STICHTER VAN HET WEESHUIS TE HALLE.

(*Morgenblatt*, 18 Julij 1827.)

Francke en Ehlers waren te *Amsterdam* bij een zeer rijk man bescheiden. Zij kwamen tegen den avond bij hem, en werden in een donker vertrek gebragt, waar zij hem verbeidden. »Hier," zeide de een tot den anderen, »zal wel geene »weldadigheid wonen, waar men de zuinig»heid tot eene kaars uitstrekt!" Deze meening werd niet weinig versterkt, toen de rijke *Hollander* verscheen, en zich wel een uur lang, in het donker, met hen onderhield, en, in den loop van het gesprek, zelf verklaarde, dat hij gewoon was, nutteloos licht te sparen, en het hun toch om te spreken, niet om te zien, te doen was. Bij het afscheid riep hij om licht, nam zeer vriendelijk afscheid van hen, en gaf hun tevens een paar wissels van aanbelang voor het weeshuis. Francke was openhartig genoeg, om bij zijnen dank een woord te voegen, zijne verrassing te kennen gevende, en dat hij, bij zoo groote spaarzaamheid, zich geenszins gevleid had, voor eene buitenlandsche inrigting eene zoo rijke bijdrage te ontvangen. »Mijnheer Francke," dus antwoordde de *Hollander*, »wie in het »kleine niet spaarzaam is, kan niet in het »groote goed doen; wie niet het noode»looze afsnijdt, heeft dikwijls voor het »noodige niet genoeg." Karakteristiek is deze trek in den mond des *Hollanders*, maar toch in het algemeen ontwijfelbaar waar, en een leerrijke wenk voor hen, die zoo ligt overhellen, om dáár karig- ja gierigheid te vinden, waar zij alleen wijze spaarzaamheid behoorden te zien, en om te vergeten, dat dezulken, die zij voor bekrompen van hart en schraapziek uitkrijten, hen vaak in ware liberaliteit en degelijke welwillendheid verre overtreffen. De verkwister heeft den schijn van milddadigheid; in de meeste gevallen, echter, is hij of te zeer Egoïst, om de ellende van anderen ter harte te nemen, of verwaarloost, ondanks menig schijnbaar edelmoedig bedrijf, het uitwerksel van momentele opwellingen des medelijdens, de pligten der regtvaardigheid en der echte weldadigheid.

(*Overgenomen.*)

SENTENTIE VAN EEN' FRANSCHMAN OVER DEN OORLOG MET SPANJE.

De verblinding der driften of persoonlijke en strafwaardige belangen alleen konden dezen oorlog verlangen, dien alle algemeene belangen verwierpen; en zij, die de scheuring tusschen *Frankrijk* en *Spanje* begeerd hebben, kunnen, noch voor *Frankrijk*, noch voor de belangen van deszelfs troon, geenen oorlog willen, in welken de tegenspoed zonder verschooning, het ongeluk zonder beklag, de zegepraal zonder voordeel en zonder eer zijn zullen.

(*Overgenomen.*)

DAPPERHEID EN KINDERMIN.

(*Naval and Militarij Anecdotes &c.* 1823.)

Bij de bestorming van *Carrickfergus* (1760) had iets plaats, dat den hoogsten moed en de edelste menschlievendheid in een treffend verband daarstelde. Terwijl in de straten op het felst gestreden werd, en de *Britten* den *Franschen* (onder Thurot) elke schrede betwistten, kwam een kind uit een der huizen loopen, en bevond zich op ééns in de kleine tusschenruimte, die de strijders van elkander scheidde. Schier op hetzelfde oogenblik sprong een jong man uit de voorste rij der vijanden, schoot, te midden van den kogelregen, op het verwilderde knaapje toe, nam het in zijne armen, bragt het pijlsnel in het huis, waaruit het gekomen was, terug, hernam toen even vaardig zijne plaats, en zette den strijd met de grootste dapperheid voort. Deze edele man, gelijk men naderhand vernam, was — de Graaf van Scordeck, een geboren *Zwitser.*

(*Overgenomen.*)

FOX EN CANNING.

Ten jare 1806, toen *Fox* het Ministerie, aan welks hoofd hij stond, gevormd had, sprak hij in de maand Junij voor de laatste maal in het Parlement, en stierf in Augustus te *Cheswick*. Toen *Canning* ten jare 1827 aan het hoofd van het Ministerie geplaatst was hield hij in Junij de laatste rede in het Huis der Gemeenten, en stierf in dezelfde maand en in hetzelfde vertrek, waarin *Fox* zijn leven besloot, en beiden waren 57 jaren oud.

(*Overgenomen.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.